

[Svend Haugaard.]

ning, at det er staten, der skal overtage den slags udgifter. Man kan så spørge, om det er det rette.

Vi vil dog gerne lige pege på, om det kunne være rigtigt at ændre aldersgrænsen fra de 16 år op til myndighedsalderen, 18 år. Det vil vi i hvert fald godt drøfte i udvalget.

Desuden skal jeg sige, at vi stadig væk ikke mener, at det er rimeligt med fisketegn for saltvandsområdet.

Jette Boutrup (SF):

Det er som tidligere nævnt ikke første gang, vi præsenteres for dette lovforslag her i salen, og vi er ved nærmere eftertanke kommet frem til, at det er med nogen skepsis, vi ser på dette lovforslag.

Visse justeringer synes absolut nødvendige. F. eks. er aldersgrænsen sat til 16 år, hvor vi fra SFs side synes, at myndighedsalderen på 18 år vil være langt mere hensigtsmæssig.

Af hensyn til kontrolforanstaltningerne foreslås det i lovforslaget, at lystfiskeren foruden girostemplet kvittering bærer anden form for legitimation som f. eks. ID-kort, førerbevis eller personnummerbevis. Jeg kan ikke se det logiske i, at man forlanger legitimation ud over fisketegnet, og da slet ikke af de 16-årige, der ikke kan være i besiddelse af førerbevis og kun ganske få af et ID-kort. Låner en person et fisketegn af en anden, kan han jo lige så godt låne personnummerbeviset med med det samme. Det kan ikke være meningen, at lystfiskerne skal have en hel mappe med med identitetspapirer. Men dette vil vi komme tilbage til i udvalget.

Burgdorf (KF):

Jeg kan henvise til det, vi sagde ved førstebehandlingen sidste gang om dette lovforslag. Jeg må erkende, at jeg kan hverken sige, at vi er for eller imod, eftersom vi i min gruppe ser forskelligt på disse ting. Der er uden tvivl kommet en hel del spørgsmål frem siden sidst, som vi trænger til at få drøftet og set på, og det vil vi gerne gøre. Vi vil gerne gå ind i et sagligt og grundigt arbejde også på dette område.

Arne Bjerregaard (KrF):

Om end jeg muligvis kunne være enig med fremskridtspartiet, skal jeg dog ikke her tillade

mig som dette parti at drage sammenligninger med problemer af langt mere vidtrækkende karakter end dem, der ligger i denne lov.

Jeg må indrømme, at jeg vist sidste år var positivt indstillet over for dette lovforslag, i al fald var vi ikke ganske afvisende, og jeg må også straks meddele, at jeg ikke kan afvise, at der kan være medlemmer i vores gruppe, som kan være positivt indstillet over for lovforslaget, men for flertallet af gruppen må jeg udtale, at vi ikke finder det betimeligt at gennemføre nærværende lovforslag, simpelt hen fordi vi mener, at den administrationsordning, som her er lagt frem, ikke just er det, vi har brug for i den givne situation, ligesom vi mener, at de opgaver, man med de midler, der kommer ind, kan løse, er så små, at det ikke har nogen væsentlig betydning for vores fiskebestand i de danske vande. Hvorfor så lave et sådant apparat, når det sådan set ikke bedrer vores muligheder for fiskeri i de danske farvande, men derimod kun skaber irritation for dem, som lejlighedsvis vil ud og fange en skalle eller en aborre, og som har glemt deres fisketegn osv.?

Jeg må sige, at vores indstilling til lovforslaget er mere negativ, end den før har været, og min egen er særdeles negativ.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg kan henvise til, at vi ved den tidligere behandling har understreget, at kommunisterne finder det nødvendigt med en mere organiseret indsats for at vedligeholde og opbæjle fiskebestanden såvel i ferske som i salte vande, men jeg vil også understrege, at vi også dengang gjorde opmærksom på, at der til det foreliggende lovforslag var en række spørgsmål, som vi ville tage op i udvalget – og altså lade det være afgørende for vor endelige stilling til forslaget.

Fiskeriministeren (Poul Dalsager):

Ja, jeg har jo ikke, som jeg plejer at kunne her i det høje ting, kunnet glæde mig over stor tilslutning til de fornuftige tanker, jeg fremsætter til tingets behandling. Jeg håber imidlertid, at udvalget, som jo også i sidste folketingssamling havde dette forslag til behandling og vel egentlig havde færdigbehandlet det, vil komme til en anden slutning end den, nogle af ordførerne – vel en overvejende del af ordførerne her – har givet udtryk for.

Hr. Arne Bjerregaard siger, at de beløb, der